

Marbella,
Marbella

Hän on kyllästynyt.
Kyllästynyt siihen, että
ihanaa Espanjan
Aurinkorannikkoa
parjataan jatkuvasti
mitä erilaisemmissa
medioissa.

Kun Espanjaa rakastava artisti haluaa kertoa koko maailmalle kotipaikastaan, hän tekee sen tietysti laulamalla.

Teksti ja kuvat **Katia Westerdahl**

Dario Polille on käynyt hieman samalla tavalla kuin allekirjoittaneelle joka kerta, kun näen Suomen televisiossa uuden *Los Petos*- tai vastaavanimisen "dokumenttiohjelman". Hän on kyllästynyt. Kyllästynyt siihen, että ihanaa Espanjan Aurinkorannikkoa parjataan jatkuvasti mitä erilaisemmissa medioissa.

– Etelä-Espanja on ihana paikka asua ja elää. Miljoonat ulkomaalaiset ovat investoineet tänne koko elämänsä säästöt, enkä voi vain istua kädet puuskassa ja katsoa, miten negatiivinen julkisuus saa alueen huonoon valoon, italialais-skottilainen Dario selittää.

Espanjasta – positiivisesti!

Tehdäkseen Marbellaa ja Costa del Solia tunnetummaksi maailmalla positiivisemmalla tavalla Dario Poli on sanoittanut ja säveltänyt laulun nimeltä *Marbella, Marbella*. Laulu on osana albumia, jonka työnimi on *Living in the sun* – Elämää auringon alla. Albumi puolestaan on osa kampanjaa, jonka tarkoituksena on saada koko maailma näkemään Costa del Sol myönteisemmässä valossa.

Osana samaista kampanjaa Dario on ystäviensä **David, Linda** ja **Samantha Mairsin** kanssa perustanut myös nettisivuston nimeltään *www.costadelsolvoice.com*. Sivusto antaa Espanjatietoa ulkomaalaisille Espanjaan haluaville tai täällä jo asuville. Samaisella sivustolla on myös keskustelufoorumi. Hanke on täysin pyyteetön, liiketoimintaa ei siihen liity. Kaikki mukana olevat artistit ovat kantaneet kortensa kekoon veloituksetta.

– Äänitykset on tehty omistamassamme studiossa, joten siitä ei ole tullut kuluja. Levy-yhtiö meiltä puuttuu ja etsimmeikin hankkeestamme kiinnostunutta levy-yhtiötä. Ja jos hankkeesta jossain vaiheessa tuloja tulisi, niin ne menisivät hyväntekeväisyyteen.

Saan kuulla Darion säveltämän iloisen rallatuksen ja voisin hyvin kuvitella, että siitä tulisi ensi kesän hitti.

– Sävellyksessäni ei ole tärkeää se, pitääkö musiikista vai ei, vaan sen tuoma positiivinen

viesti Etelä-Espanjasta.

Vähän niinkuin *Viva España* aikanaan?

– Juuri niin.

Marbella, Marbella on jo sanoitettu paitsi englanniksi myös saksaksi, italiaksi ja ruotsiksi. Kukahan tekisi suomenkielisen version?

– Kirjoita siihen artikkeliin, että jos joku suomalainen bändi on kiinnostunut laulua esittämään tai joku sanoittaja tekemään siitä suomalaisen version, minuun voi ottaa yhteyttä, Dario innostuu.

– Minä katson, että olen onnistunut pyrki-
myksessäni vasta, kun kaikki Euroopan diskot soittavat kappaletta!

– Mikäli me, jotka täällä asumme, emme tee mitään alueen maineen pelastamiseksi, niin kuka sitten? Ei ole monenkaan meidän vika, että täällä on ollut kaikenlaisia skandaaleja. Ja sitäpaitsi, rikollisuutta, rahanpesua ja lahjuksia on maailma täynnä, hän puuskahtaa.

Dario, Delia ja Kekkonen

Juttelemme hotelli Byblosin kahvilassa. Harvinaisen pilvinen syyskuinen aamupäivä kirkastuu lopullisesti, kun minulle selviää, että Dario on kaiken muun lisäksi auttamaton Suomi-fani.

– Rakastuin Suomeen esiintymismatkallani vuonna 1975. Konsertoin sisareni **Delian** kanssa Kalastajatorpalla useita kuukausia. Suomalaisten älykkyys ja taito keskustella seurassa miltei mistä tahansa aiheesta hurmasi minut täysin. Suomessa ihmiset tuntuivat puhuvan asiaa, ja oli erittäin rikastuttavaa istua iltaa ihmisten kanssa, jotka keskustelivat muutakin kuin *small talkia* säästä ja kepeistä kuulumisista. Olin ollut vuosikausia tekemisissä pinnallisten, materialististen ihmisten kanssa, ja heidän kanssaan käytävät keskustelut ovat sitä, mitä ovat, Dario toteaa.

– En ikinä kokenut kuuluvani siihen joukkoon, sillä ainoa tärkeä asia noissa piireissä oli se, mitä kenelläkin oli, Dario lisää.

– Suomalaiset olivat minulle kuin tuulahdus raikasta ilmaa. Kaikki tapaamani ihmiset puhuivat hyvää englantia, kaikilla oli mielipiteet päivän-

Jatkuu seuraavalla sivulla...

polttavista asioista. Ihmiset katsovat toisiaan silmiin puhuessaan. Sain suomalaisista sellaisen käsityksen, että he eivät teeskentele olevansa joutain sellaista, mitä he eivät ole.

Raikasta ilma Suomessa tuolloin olikin – Dario ja Delia aloittivat esiintymisensä helmikuun pakkasissa. Musiikki- ja lauluillat Kalastajatorpalla kestivät monta kuukautta.

– Harrastin tuolloin lenkkeilyä ja aloittaessamme esiintymiset helmikuussa maassa oli lunta ja oli ihanan kirpeä pakkasilma aamuisin, kun lähdin juoksemaan. Joka aamu minua juoksi sillalla vastaan pipopäinen, iäkäs mies, ja tervehdimme toisiamme. Sitten huomasin hänet eräänä iltana Kalastajatorpalla yleisön keskuudessa esiintymistäni seuraamassa.

Pipopäinen mies osoittautui presidentti **Kekkoseksi**. Muita Darion kanssa keskustellessa vilahdavia nimiä ovat **Victor Klimenko** ja **Jorma Hynninen**. Puhuupa hän kaiholla myös viulisti-**Tiinasta**, johon hän kertomuksensa mukaan rakastui päätä pahkaa.

– Minulla on vieläkin Suomessa ystäviä. Voitko toimittaa heille lehden, kun se on ilmestynyt, Dario pyytää.

Toinen elämä omaishoitajana

Dario Polin elämä esiintyvänä artistina vei hänet moneksi vuodeksi ympäri maailmaa ennen kuin hän asettui Espanjaan. Kirjoittipa hän oopperankin, *Nostradamus*-nimisen, joka myytiin 64 eri maahan. Tämä monipuolinen taiteilija on maalannut tauluja ja kirjoittanut sekä kirjoja että lehtiartikkeleita. Artistin elämä kuitenkin pysähtyi kuudeksi vuodeksi, kun Darion ikääntyvät vanhemmat sairastuivat. Kohtalo halusi, että pysähtyminen tapahtuu nimenomaan Costa del Solilla.

– Vanhempani olivat muuttaneet Costa del Solille eläkepäiviään viettämään, kuten tuhannet eurooppalaiset tekevät, ja eleivät Mijas Costalla sijaitsevassa asunnossaan mukavaa hiljaiseloa, kunnes isäni putosi portaista ja halvaantui. Äitini sai aivoverenvuodon shokin takia ja miltei yhdessä hetkessä itsenäisistä ja vahvoista vanhemmistani tuli autettavia vanhuksia.

– Koska olin maantieteellisesti lähinnä, katsoin, että minun on tultava auttamaan. Sisareni asui tuolloin ulkomailla. Laskin, että puolessa vuodessa vanhempani olisivat taas kunnossa.

Kuudesta kuukaudesta tuli kuusi vuotta.

Dario Poli esittelee paksua lehtileikekansiota, johon on kerätty kaikki hänen aloittamansa Costa del Sol -kampanjan saama huomio paperimediassa.

– Sain kokea, kuinka raskas omaishoitajan osa on. Ensimmäistä kertaa elämässäni minulla ei ollut aikaa ajatella itseäni lainkaan ja se on kenelle tahansa artistille erikoinen tilanne. Päivät sulautuivat toisiinsa kahden minusta riippuvaisen ihmisen hoidossa, lääkärikäyntien lomassa. Artistin urani jäi parkkiin koko tuoksi ajaksi, vaikka isäni kanssa käymäni keskustelut tuona aikana poikivatkin kirjan, jota juuri nyt viimeistelen, yhdessä Costa del Sol -kampanjani kanssa.

– Nyt, kun minulla on taas aikaa itselleni, huomaan, että voin tehdä paljon muutakin kuin huolehtia omista asioistani. Olen oppinut uudenlaisen ajankäytön ja ennen kaikkea haluan kantaa korteni kekoon, jotta Costa del Solin parhaaminen maailman medioissa loppuisi! ■

Joka aamu minua juoksi sillalla vastaan pipopäinen, iäkäs mies, ja tervehdimme toisiamme. Pipopäinen mies osoittautui presidentti Kekkoseksi.